

ΡΩΜΙΚΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ὁ γδοος ὁ χρόνος εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Χίλια ὀκτακόσα κι' ἐννενηντα ἓνα,
πάντα κάθε χρόνο τὰ συνειθισμένα

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, — ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Ὁ Ῥωμαῖός τὴν ἐβδομάδα — μόνο μιὰ φορά θὰ βγαίνει,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεδαίνει.
Συνδρομητὰς θὰ δέωμαι — γιατί λεπτά δὲν ἔχομε,
καὶ ὅτων Ἀθηνῶν τὴν πόλιν — καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν,
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλην — δίχως νάζια κι' ἐντροπήν.
Συνδρομή γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο,

γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη — δεκαπέντε καὶ ὅτ' ἔχει.
Κι' ἓνα φύλλο ἂν κρατῆς — ἔγινες συνδρομητής,
κι' ὅποιος τὸν παρὰ δὲν δίδει — θὰ τὸν φάη μαῦρο φίδι.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Γιὰ τὴ σάρα καὶ τὴ μάρα — κάθε φύλλο μιὰ δεκάρα.

Ἐξ τοῦ Ἰουλίου,
δειδύς τοῦ Βασιλείου.

Τρακόδα πενήντα κρατῶ
κι' ἔμπροσ εἰς τῆς κάλπαις πετῶ.

Σπουδαιοτάτη ἐντολή
τοῦ ἐκλογέως Φαδουλῆ.

Τὴν αὐριὸν ἡμέραν, ποῦ ὅλα θὰ τάφήσω
κι' ἔμπροσ ὅτῃς τόσαις κάλπαις θὰ ἔλθω νὰ ψηφίσω,
δὲν θέλω μὲς ὅτῃ ζέσπῃ καὶ μὲς ὅτῃ στενοχώρια
ν' ἀκούσω παρακάλια καὶ χίλια δὴδ' συχώρια.
Τὸ λέγω ἀπὸ τώρα κι' ἀκούστε το καλὰ...
θὰ δώσω σ' ὅλους ψῆφο καὶ πρῶτα τοῦ Μελά.

Κανένας σας δὲν θέλω νὰ μὲ παρακαλέσῃ
καὶ νὰ μοῦ πῇ νὰ ρίξω καὶ ὅτὸν ὀδικό του φίλο,
κι' ὅλα τὰ πεθαμμένα νὰ μοῦ τὰ συχωρέσῃ,
ἐλπίζων πῶς μὲ τοῦτο ἔμπορὶ ν' ἀλλάξω φύλλο.
Τὸ λέγω ἀπὸ τώρα γιὰ κάθε μπουνταλᾶ...
θὰ δώσω σ' ὅλους ψῆφο καὶ πρῶτα τοῦ Μελά.

Ὅποιος μοῦ πῇ μιὰ λέξι θὰ τοῦ φωνάξω «σκόλα,
καὶ μὴ κι' ἐμέ γιὰ ψῆφο σταυρώνης ἄρον ἄρον...
εἰθε, ἀγαπητέ μου, τὰ πεθαμμένα ὅλα
ν' ἀναπανθοῦν εἰς κόλπους δικαίων καὶ μακάρων,
καὶ σὺν κι' ἐγὼ νὰ πᾶμε ὅτους οὐρανοὺς ἔψηλά,
ἐν τούτοις ἄσπρο σ' ὅλους καὶ πρῶτα τοῦ Μελά.»

Κανεῖς μὴ μὲ χαϊδέψῃ ὅτὸν ὄμο καὶ ὅτῃν πλάτη
καὶ παρελθόντας χρόνους ἄς μὴ μοῦ ἐνθυμίσῃ,
ποῦ ἔτρωγε μαζί μου ξερό ψωμί κι' ἀλάτι,
θαυρῶν μὲ τὴν φιλίαν πῶς θὰ μὲ συγκινήσῃ.
Ναὶ μὲν καὶ πρὸς τοὺς φίλους ὀφείλομεν πολλὰ,
ἐν τούτοις ἄσπρο σ' ὅλους καὶ πρῶτα τοῦ Μελά.

Μὴ μ' εὐχνηθῇ νὰ γίνω καὶ τοῦ Χρυσοῦ ἱππότης
μήπως καὶ δώσω ἄσπρο τοῦ Κόσμου καὶ τοῦ Σταύρου,
διότι θ' ἀπαντήσω «μακάρι ἢ ἀνθρωποπότης
νὰ μὲ κυττάξῃ ἱππότην καὶ τοῦ Μεγαλοσταύρου
καὶ πᾶν τοῦ κόσμου κράτος σταυρούς νὰ μοῦ κολλᾷ
ἐν τούτοις ἄσπρο σ' ὅλους καὶ πρῶτα τοῦ Μελά.»

Κανεῖς μὴ μὲ νομίσῃ καθὼς καὶ πόσοις κοῦκο
κι' ἐλπίζει ὅτι γνώμην κι' ἐγὼ θὰ μεταβάλω,
κανεῖς μὴ μοῦ τραβήξῃ μὲ πόρα τὸ σουρτοῦκο
καὶ μοῦ τὸ κομματιάσῃ, γιατί δὲν ἔχω κι' ἄλλο.
Τὸ εἶπα καὶ τὸ λέγω ἔψηλά καὶ χαμηλά...
σ' ὅλους θὰ δώσω ἄσπρο καὶ πρῶτα τοῦ Μελά.

Φαδουλής και Περικλέους, ο καθένας νέτος δικέτος.

Φ.—'Ημέρα πανηγύρεως κι' ἐγέρθητι, 'Ελλάς...
στοιχηματίζω, Περικλή, πῶς θάβγη ὁ Μελάς.
Οἱ Κορδονάτοι 'λύσσαζαν μὲ τὸν Καλλιφρονά
κι' ὅλοι τοῦ κόσμου οἱ λαοὶ ἐσκέφθησαν καινά.
Πάλι ὁ Τσελεπίτσαρης πηγαίνει κοῦτσι κοῦτσι
κι' ὡς λάβαρον τῆς ἐκλογῆς σηκώνει τὸ παπούτσι,
καὶ τρέχουν ἀπ' ὀπίσω του δαιμονισμένων στίφη
καὶ οἱ φρουροὶ τῆς τάξεως μὲ γυμνωμένα ξίφη.
Τὸ κάδρο τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ πάλιν περιφέρεται
κι' ὑψοῦται καὶ δοξάζεται καὶ ὑμνεῖται καὶ γεραίρεται,
φωνάζουν δὲ ὀπίσω του οἱ χορτασμένοι φίλοι:
«ἄς μένουν κρύα κι' ἄλλα τῶν ἀσεβῶν τὰ χεῖλη,
ποῦ τὴν σεπτὴν εἰκόνα σου μηδόλως προσκυνοῦν
κι' ἐμπρός της ἀδιάφοροι κι' ἀτάρχοι περνοῦν.»
'Ημέρα πανηγύρεως κι' ἐγέρθητι, 'Ελλάς...
στοιχηματίζω, Περικλή, πῶς θάβγη ὁ Μελάς.
Τῶν Κορδονάτων ὁ λαὸς, ποῦ τὸ φορεῖ στραβά,
'στὸ σπῆτι τοῦ Πρωθυπουργοῦ μὲ φώσφορα τραβά,
καὶ ζήτ' ὁ γέρος τοῦ Μωριζ τοῦ Θεωδωρῆ φωνάζει
καὶ μπάμ καὶ μπόμ πυροβολεῖ καὶ μάσκουλα τινάζει.
Πρῶτα σοφὸς μπαλωματῆς, κατόπιν Ναπολεόντας,
καὶ τώρα γέρος τοῦ Μωριζ, κι' ἔτσι πηγαίνει λέωντας.
'Αλλ' ὅμως ὁ Πρωθυπουργὸς δὲν δίνει μιὰ πεντάρα
καὶ δὲν ἀνακατεῖται σὲ τούτη τὴν ἀντάρα,
καὶ ἂν ὁ Τσελεπίτσαρης σηκῶνῃ τὸ παπούτσι
μὰ δὲν τὸν μέλει καὶ γι' αὐτὸ τὸ σήκωμα κουκοῦτσι,
κι' ἂν τριγυρνᾷ τὸ κάδρο τοῦ 'στοῦς δρόμους τὸ ἀσκέρι,
αὐτός, ἂν εἶπε τίποτα, νὰ τοῦ κοπῇ τὸ χέρι.
Κι' ἂν ὅλα τὰ προγράμματα ξεσχίζουν τοῦ Μελά
αὐτὸς οὐδετερότατος 'στὸ σπῆτι τοῦ γελᾷ,
κι' ἂν οἱ κλητῆρες πόλεμον ἐκήρυξαν λυσώδη
αὐτός, ἂν ξέρῃ τίποτα, νὰ τοῦ κοπῇ τὸ πόδι.
Καὶ ἂν οἱ Κορδονάτοι τοῦ ἐπῆρανε φωτιὰ
αὐτός, ἂν ξέρῃ τίποτα, νὰ τοῦ κοποῦν ταῦτιά,
κι' ἂν λόγος ἔφυγε κακὸς τὸ τῶν ὀδόντων ἔρκος
αὐτός, ἂν ξέρῃ τίποτα, νὰ τοῦ κοπῇ ὁ σβέρκος.
'Αν δὲ ὁ Τσελεπίτσαρης τὸ λάβαρον σηκῶνῃ
ὁ Θεωδωράκης ὅπως πρὶν δὲν βγαίνει 'στὸ μπαλκόνι,
μηδὲ τὰ πλήθη προσφωνεῖ, μηδὲ τοῦ πέρνει λέξι...
οὐδετερότης ἀληθής, κι' ἄς βρέξῃ ὅ,τι βρέξῃ.
'Εν τούτοις ὅμως, Περικλή, ἀκόμη δὲν σοῦ εἶπα
τὸ τί συμβαίνει κατ' αὐτὰς κι' ἐκεῖ 'στοῦ Σουμαρίπα.
'Ο κόσμος μπαίνει σπῆτι τοῦ ἀπὸ τὰ παραθύρια
καὶ τοῦ Κουτρούλη γίνονται μεγάλα πανηγύρια,
κι' ἐκεῖνος βγαίνει σοβαρὸς ἀπὸ τὴν κάμαρά του,
μὰς λέγει δὲ πῶς κόψιμο θερίζει τᾶντερά του,
γιατ' εἶναι τὰ νερά κακὰ καὶ βρωμισμένα ὅλα
καὶ πάντες κινδυνεύουν ν' ἀφήσωμεν τὰ κῶλα,
ἂν δὲ εἰς τοῦτον μοναχὰ τὸν ψῆφὸ μας δὲν δώσωμε
ἀπὸ τὸν κολλικόπονο μ'πορεῖ νὰ τὰ κορδώσωμε.
Κι' ἐνῷ κουβέντα πάντοτε γιὰ τὰ νερά μὰς φέρνει
ἀπλῶνι ἕνας ἐκλογεὺς καὶ τὸν καπνὸ τοῦ πέρνει,
κι' ἐκεῖνος, κατακίτρινος ὡς εἶδος, καλαμπόκι,
ὀρμᾷ μὲ τῆς παντοφλαῖς του καὶ τὸν καταδιώκει,
κι' ἀκούονται, βρὲ Περικλή, ξεφωνητὰ μεγάλα,
ὅταν ὁ ὑποψήφιος μὲς 'στὴν πολλὴν τρεχάλα
χάνη τὴν μιὰ παντοφλά του καθὼς ἡ Σταχτοπούτα,
καὶ ἄλλος κόσμος ἔρχεται μὲ λύραις καὶ λαγοῦτα,
καὶ δὸς τοῦ ζήτω δυνατό καὶ δὸς τοῦ τίρι-λίρι,

καὶ μπαίνουν ὅλοι σπῆτι τοῦ ἀπὸ τὸ παράθυρι.
'Ημέρα πανηγύρεως κι' ἐγέρθητι, 'Ελλάς...
στοιχηματίζω, Περικλή, πῶς θάβγη ὁ Μελάς.
Καὶ τώρα τὸ μπαγλάρωμα τὸ τακτικὸ ν' ἀφήσης
καὶ τρέχα 'στὴν Νεάπολι μαζί μου νὰ ψηφίσης.

Σύμβουλοι δημοτικοὶ ὑπὲρ πάντας λαϊκοί.

Μέσα 'στὴν τόση ζάλη, 'στὸ τόπο νταβατοῦρι,
γιὰ Σύμβουλο προτεῖνω τὸν Σπύρο τὸν Μερκούρη,
ποῦ τὸ Νοσοκομεῖον δοκίμως διευθίνει
καὶ ἄρρωστο κανένα 'στοῦς δρόμους δὲν ἀφίνει,
ὅπου φωνὴ νομίζεις τὸ μάτι τοῦ πῶς ἔχει
καὶ γιὰ τῆς ξέναις ἐννοιαῖς βάζει φτερά καὶ τρέχει,
μὲ λεβεντιά, μὲ γνώσι, μὲ θέλησι, μὲ θάρρος,
καὶ μέσα σ' ὅλα εἶναι καὶ πρῶτος μας κουμπάρος.
'Ασπρο καὶ μὲ τὰ δρόσας εἰς τὸν γιαντὸ Μερκούρη,
ἄλλοιως σὰς πρέπει ξύλο 'στὴ ράχη μὲ ταικοῦρι.

Μὰ καὶ τὸν προσφιλεῖ μας Κατσιμπάλη τὸν πάνω,
ποῦ 'πῆγε ἄρον ἄρον γιὰ ψώνια 'στὸ Παρίσι,
κανένας ψηφοφόρος στιγμὴ μὴ τὸν ξεχάνῃ,
καὶ Σύμβουλος νὰ εἶναι σὰν μὰς ξαναγυρίσῃ.

'Ασπρο 'στὸν Λεονάρδο, τὸν Μήτσο τὸν γνωστὸ,
ποῦ χαιρετᾷ τὸν κόσμον μὲ στόμα γελαστὸ,
ποῦ τᾶχει τετρακόσα καὶ τοῦτος τὰ μαλά
κι' ὑπόσχεται 'στὸν Δῆμον ὠφέλιμα πολλά.

'Ασπρο χρυσὸ 'στὸν Σίμο, τὸν καὶ 'Αποστολίδη,
ὅπου οἱ φρενολόγοι τὸν θεωροῦν στολίδι,
ποῦ ἔχει τὰς ψυχὰς εἰς τὰς γλαφυρὰς συγγράφει,
καὶ γιὰ καλὸ τοῦ Δήμου θὰ κόψῃ καὶ θὰ ράψῃ,
κι' ἂν Σύμβουλος κανένας τοῦ μπαῖνῃ μὲς 'στὴ μύτη
ἀμέσως θὰ τὸν στέλλῃ μὲς 'στοῦ Δρομοκατῆ.

'Ακούσετε τὴν γνώμην τοῦ ταπεινοῦ σας δούλου
καὶ δώστε ὅλοι ἄσπρο τοῦ φίλου Γιαννοπούλου,
ποῦ δὲν καταπτοῖται ἀπὸ κανέν' ἀγῶνα,
κι' ἄς εἶναι μὲ τὸν Ρούκη 'στὸν Παλαιὸν Στρατῶνα.

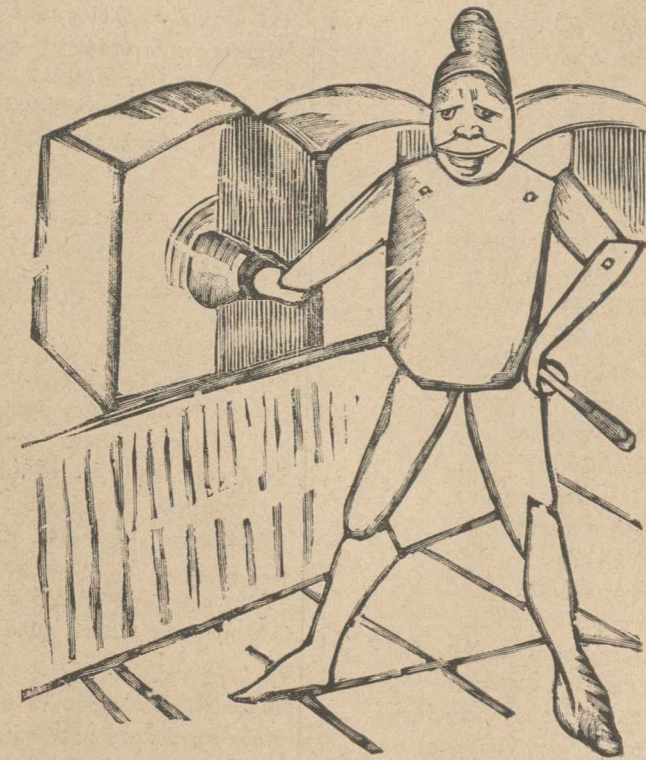
'Ασπρο 'στὸν Κανελλίδη, συντάκτην τῶν «Καιρῶν»
καὶ δημοσιογράφον τὰ μάλα σθενερόν.

'Ασπρο εἰς τὸν Δεικτάκη τὸν κεχαριτωμένο,
ἄσπρο καὶ εἰς τὸν Τσόχα καὶ 'στὸν Κωστὴ τὸν ἔνο-

'Ασπρο καὶ τοῦ Παρέδρου τοῦ Παπαλεξανδρῆ,
ποῦ στέκει πάντα φύλαξ σὰν σκύλος 'στὸ μανδρί,
κι' εἶναι καὶ φιλόλογος καὶ ποιητὴς συνάμα,
τὸ «Λαγχαρνὶ» ποιήσας, πολλὸ σπουδαῖον δρᾶμα.

'Ασπρο καὶ τοῦ Συμβούλου τοῦ Πειραιῶς Σελᾶ,
ποῦ ὀμιλεῖ ὀλίγα καὶ κάνει πρὸς πολλὰ,
ποῦναι ζωὴ καὶ στύλος τῆς Βιομηχανίας
καὶ ἀγαπᾷ τὸν Δῆμον μετὰ μονομανίας.

'Ασπρο εἰς τὸν καθένα, ποῦ ὁ «Ρωμῆος» ἐντέλλεται,
κι' αὐτὸς θὰ ρίξῃ ψῆφον σ' ἐκείνους ὅπου θέλεις.

«Ὅσοι ἔχετε μαλά
ὅλοι ἄσπρο τοῦ Μελά.»

Ἀποφασίς Δικαστικῇ,
'ὅτ' εἶδος τῆς μοναδικῇ.

Ἐγώ, ἂν ἦμουν Δικαστὴς πρὸς δόξαν τῆς πατρίδος,
τοιαῦτα θ' ἀπεφάσιζα περὶ Ἐφ'ημερίδος.

Τὴν τέθενόν μου τὴν μακρὰν ὑπερηφάνως σύρων
καὶ μὲ μεγάλην προσοχὴν ἀκούσας τῶν μαρτύρων,
ἐνωτισθεῖς μαρτυριῶν πολλῶν καὶ διαφόρων,
ἰδὼν δὲ καὶ τὸν Λάμαρην, τὸν ρέκτην δικηγόρον,
ποῦ τὴν δευτέραν τὴν φορὰν ἐνεφανίσθη μόνος
χωρὶς ἐκεῖνο τὸ παλτὸ νὰ βάλῃ τοῦ χειμῶνος.

Ἀκούσας καὶ τὸν Ἀννινόν, τὸν Χαραλάμπην ἦτοι,
ποῦ μὲ τὸν Ζῶν ἔρωγε μαζί καὶ τὸν Σαντάβαρο,
σὺν εἶπε δὲ τὸ γεγονὸς ἐκεῖ 'στοῦ Μποταίτη
ἐκεῖν' οἱ δύο ἔνοιζαν τὸ στόμα των σὰν χάβαρο,
καὶ τὸν σταυρόν των ἔκαμαν μὲ τόσην ἀπορίαν
κι' ὁ Ζῶν δὲν ἐπίστευσε αὐτὴν τὴν ἱστορίαν.

Ἀκούσας μετὰ προσοχῆς κι' αὐτὸν τὸν Στεφανίδη,
ποῦ κίβει ράβ' ἢ γλωσσά του σὰν κοπερὶ ψαλλίδι,
ποῦ τὴν χρυσὴν του ἐγγονήν, πολὺφερνον τὰ μάλα,
τὴν εἶχαν πάρει 'στὸ κοντὸ δεκαοκτὼ μνηστήρες,
καὶ δι' αὐτὴν ἐγίνοντο τρεχάματα μεγάλα,
γιὰ εἶχε προῖκα τραντακτὴν πολλαῖς χιλιάδες λίρες.

Ἀκούσας μετὰ προσοχῆς πῶς οἱ γαμβροὶ ἐκείνου
τὰ πρόστυχα τῆς πόλεως ἀφήκαν μαγειριά,
πῶς ὁ παρὰς τῆς ἐγγονῆς πολὺ τοὺς συνεκίνει
καὶ εἰς τοῦ Λάμψα πῆγαιναν καὶ τῶστρωναν βαρειά,
καὶ ἤλπιζε κι' ἐπίστευε κάθε μνηστήρ ἐρίφης

πῶς θὰ κερδίσῃ οὕτω πῶς τὴν εὐνοίαν τῆς νύφης.

'Ακούσας μετὰ προσοχῆς πῶς διεδόθη φήμη
πῶς ὁ μπαμπᾶς τῆς ἤθελε γαμπρὸν σὰν τὸν Ζαήμεν,
ἀλλ' ὁ Ζαήμεν, ποῦ βαπτᾷ σὲ τέτοια τὸ βαρὺ,
ἀπήνητσε μ' εὐγένειαν καὶ μὲ ἀβροφροσύνην
πῶς τώρα γιὰ παντρολογίαις ποσὺς δὲν εὐκατεῖ,
διότι τὸν ἐδδμευσάν μὲ τὴν Δικαιοσύνην.

'Ακούσας μετὰ προσοχῆς πῶς ἐγιναν προτάσεις
καὶ 'στὸν Γερωνοστόπουλον ἐν ὅλῃ τῇ σπουδῇ,
ἀλλὰ κι' ἐκεῖνος σοβαρὸς ἐφάνη ἀρκαντάσης
καὶ οὕτω τὴν λεγόμενὴν ἐπῆγε νὰ ἰδῇ,
καὶ οὕτω πῶς ἀπέδειξε πῶς εἶναι μὲ μαλά
κι' οὕτω γιὰ προίκες ἔμαθε νὰ πέφτῃ χαμηλά.

'Εξ ἡλικίας πρυφερὰς γνώσεις καὶ τὸν Ρούκη
ὅτι δὲν γάναται γι' αὐτὰ καθὼς οἱ ἄλλοι κοῦκοι,
κι' ἂν εἰς τοῦ Λάμψα ἔρωγε ποτὲ δὲν τοῦ κατέβη
νὰ στήσῃ γιὰ τὴν ἐγγονήν τοῦ Στεφανίδου βρόχιον,
ἀλλ' ἐκεῖ πέρα ἔρωγε γιὰτ' αὐτὸς πρεσβεῖ
πῶς θέλει καλοπᾶσαι καὶ ἀρχοντιά ἢ πτώχεια.

Γνωρίζων πῶς ἀρέσκειται νὰ εἶναι Συδαρίτης
κι' αὐτὸ ἀρέσει κι' εἰς ἐμέ, κι' ἄς φαίνομαι ψωρίτης,
κι' ὅτι 'στοῦ Λάμψα ἔρωγε αὐτὸ δὲν εἶναι ψεῦμα,
γιατ' αὐτὸ ἐμένα μούκανε πολλὰς σοφὰς τὸ γέμμα,
ἐκτὸς δὲ τούτου φαίνεται κι' ἀπ' ὅλα τὰ κατὰστιχα,
ὅπου καμμιὰ δὲν τᾶσθαι ὡς τώρα γομαλάστιχα.

Ὁ Ρούκας δέ, ὡς φαίνεται εἰς ἐποχὴν προτέραν, τὴν πρώτην ἤθελ' ἐγγονὴν κί' οὐχί τὴν νεωτέραν, περὶ δευτέρας δ' ἐγγονῆς δὲν ἐβγαλε μιλιχά, φοβούμενος τοῦ Ἰακῶβ μὴν πάθῃ τὴν δουλειά, ποῦ ἂν κί' ἐδοῦλευσε πιστῶς ἐπταετῇ δουλείαν ὁ Λάβαν τὸν ἐγέλασε καὶ τοῦδωσε τὴν Λείαν.

Ἀκούσας κί' ἄλλους μάρτυρας καὶ τὸν Ἰωαννίδη, ὁποῦ θαρρῶ τὸ σκάνδαλον πῶς εἶπε ὅτι τὸν Γονίδη, ὁ δὲ Γονίδης, δι' αὐτὸ σπουδαίως ἀμφιβάλλων, ἀμέσως ἀνεκοίνωσε τὸ μυστικὸν πρὸς ἄλλον, κί' ὁ ἄλλος σ' ἄλλον ἐπειτα κί' ὁ ἄλλος σ' ἄλλον πάλι κί' ἀπὸ τοὺς ἄλλους βαθμηδὸν τὸ ἐμαθάν οἱ ἄλλοι.

Ἀκούσας κί' ἄλλους μάρτυρας κί' αὐτὸν τὸν Ἀποστόλη, ποῦ ἂν καὶ εἶν' ἐχέμυθος καὶ δὲν τοῦ πέρνεις λέξι, καθὼς αὐτὸς μᾶς βεβαίῃ καὶ ὡς γνωρίζουν ὅλοι, εἰς ἑκατὸ τοῦλάχιστον τὸ εἶπε πρὶν νὰ φέξῃ, ἐκεῖνοι δὲ οἱ ἑκατὸ τὸ εἶπαν σὲ δικήσουσιν καὶ οἱ δικήσοι ἐπειτα τὸ εἶπαν σ' ἄλλους τῶσους.

Ἀκούσας κί' ἄλλους, ποῦχασαν ταύγᾳ καὶ τὰ πασχάλια, τὸν Ρίσβη, πρῶτον ρέπορτερ, κί' αὐτὸν τὸν Καραχάλια, τὸν Μαρινάκη ἐπειτα, ποῦ σκάνδαλα γυρεύει καὶ πηλαλεῖ ἐδῶ κί' ἐκεῖ καὶ λὰ β ρ α κ α ς ψαρεύει, ἀκούσας καὶ Καθηγητὰς καὶ Τμηματάρχας κί' ἄλλους ἐγγαστριμύθους μάρτυρας κί' ὀλίγον κωφαλάλους.

Ἰδὼν κί' ἐγὼ πῶς ἔπρεπεν ἐπὶ Δικαστηρίου κί' ὁ Ὑπουργὸς τὰ πρέποντα νὰ πῇ μετ' ἀφελείας, χωρὶς γιὰ τοῦτο χαλασμοὺς νὰ γίνῃ τοῦ Κυρίου, ἀφοῦ, καθὼς γνωρίζομεν, κί' ὁ Πρίγκηψ Οὐαλλίας ἐμπρὸς ὅτῳ Δικαστηρίῳ ἐπῆγε μίᾳ χαρᾷ νὰ μαρτυρήσῃ τὸ καὶ τὸ περὶ τοῦ μπακαρά.

Ἰδὼν, καθὼς ἐξάγεται κί' ἀπὸ τὰς μαρτυρίας, πῶς δὲν ἐκρύπτετο σκοπὸς καὶ δόλος σκευωρίας, διότι τὸ συκοφαντεῖν, ὡς βεβαιόνουν τῶσους, προϋποθέτει τὸ ψευδὲς ἐν πλήρει ἐπιγνώσει, δι' ἄλλων λόγων δηλαδὴ ἀπλῶν καὶ σαφεστέρων δὲν τοὺς ἐκίνησε ποσὼς πολιτικὸν συμφέρον.

Διότι κί' ἡ Κυβέρνησις ἂν ἔπεφτε ἀκόμα ἀδύνατον ὅτῳ πράγματι νάλθῃ τὸ τρίτον κόμμα. Αὐτὸ καὶ δίχως νὰ τὸ πῶ θαρρῶ πῶς εἶναι χίμαιρα κί' ἂς παύσῃ περιττολογῶν ὁ κάθε Μαμαλοῦκος, καθόσον, ὡς γνωρίζομεν, τοῦλάχιστον ὡς σήμερα τὸ τρίτον κόμμα φαίνεται πῶς εἶναι τρεῖς κί' ὁ κοῦκος.

Ἰδὼν, καθὼς ἐξάγεται ἀπ' ὅλα ἐναργῶς, πῶς ὁ Γεροκωστόπουλος, ὁ ρέκτης Ὑπουργός, ἐβγάκε ἀσπροπρόσωπος πρὸς δόξαν τῆς Παιδείας, ἐφ' ᾧ καὶ τὸν συγχάρομεν ἐξ ὅλης μας καρδίας, οὐδ' εἰς ἐνδιαφέρουσιν κατὰστασιν εὑρέθη, ἀλλ' οὔτε εἰς ἀνώμαλον, ὡς ἀφελῶς ἐρρέθη.

Ὁ Ῥωμῆος γνωστὸν ὡς κάνω — πῶς ὅτῳ σπῆτ' ἐμὸν ἀνέδη,
ὅτῳ Νεάπολιν ἀπάνω — κί' ἀπὸ τοῦδε συνταρᾷ,
μὲ ξεροδοχεῖο Εὐδὴ, — δὲδ' ὅτῳ λάδι τρεῖς ὅτῳ Εὐδὴ,

Γνωρίζων πῶς ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀχιλλέως μόνον ἐγκυμονεῖ ἀπὸ πολλοῦ κί' ἀλγεῖ ἀπὸ τὸν πόνον, κί' αὐτὴ τὸ Πανελλήνιον ἐνδιαφέρει ὄντως, κί' ἴσως ἐκ ταύτης γεννηθῇ, τοῦ χρόνου προϊόντος, ὡς ἐκ τῆς κάρας τοῦ Διὸς καμμιὰ Θεὰ γλαυκῶπις πρὸς ἐκπληξιν καὶ θαυμασμόν Ἀνατολῆς κί' Εὐρώπης.

Γνωρίζων οἱ συνάδελφοι, χωρὶς σκοπὸν πλεκτάνης, πῶς ἐγιναν τὰ θύματα μιᾶς μοιραίας πλάνης, πῶς δὲν μοῦ ἔτυχε Ῥωμῆος κανένας ἔως τώρα κί' ἐντὸς τῆς ἐλευθερίας γῆς κί' ἐντὸς αὐτῆς τῆς δούλης ὡσάν τὸν Ρούκη εὐκολὰ νὰ πέρνῃ τὴν φόρα, ἂν κί' εἶναι κοντοπίθαρος καὶ κοντορεβιθοῦλης.

Γνωρίζων ἐκ νεότητος τὸν Ρούκην κατὰ βάθος καὶ ἀποδίδων καὶ αὐτὸ εἰς ἐν τυχαῖον λάθος, γνωρίζων πῶς μᾶς θορυβεῖ μὲ ἔαφνικὰ μεγάλα, πῶς σάν τὸν πιάσῃ ὁ θυμὸς φοράρει καὶ πιστόλι, μὰ ξεθυμαίνει ἡ γρήγορα καὶ εἶναι μέλι γάλα, καθὼς αὐτὸ τὸ βεβαίῃ κί' ὁ Κακλαμάνος κί' ὅλοι.

Ἀκούσας καὶ ἰδὼν πολλὰ μετ' ἀνεξικακίας καὶ τὰ ἐπιχειρήματα κί' ἐκεῖνου καὶ αὐτοῦ, ἐγκύψας καὶ ὅτῳ διδαχὰς περὶ ἐπεικεισίας τοῦ σοφωτάτου Σακδῆ, τοῦ Πέρσου ποιητοῦ, ἀκμάσαντος εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Βέν-Σαάδ-Ζεγγύ, ὁποῦ ἐμπρὸς τοῦ ἔστεκαν οἱ ἄνθρωποι μουγγοί.

Ἐντέλλομαι ἀμείλικτος ὅτῳ Ἀριστείδῃ Ρούκῃ νὰ μὴν κρατῇ ποτὲ σουγιᾶ, ρεβόλβερ καὶ ματσούκι, νὰ παύσῃ πρόσωπον γαμβροῦ ἐπὶ καιρὸν νὰ παίξῃ καὶ οὔτε νύμφην νὰ ζητῇ ἄδραν ὡς ῥόδου κάλυκα, ἐν ἔτος νὰ μὴ φαίνεται ὅτῳ Λάμψα τὸ τραπέζι καὶ μοναχὰ σὲ μαγειριά νὰ τρώγῃ καὶ μπακαλίκα.

Ἀλλὰ καὶ ὅτῳ Γιαννόπουλον, ποῦ βρῆκε τὸν μετὰ τὴν καὶ πάντα μ' ἄρθρα πύρινα σκοτίζει τὰ μὲνάλᾳ του, γνωρίζων πῶς ὀρέγεται καὶ πόσον λαχταρᾷ νὰ γράφῃ ἄρθρα κύρια καὶ σφόδρα φλογερὰ, κί' ἂν δὲδ' ὅτῳ γράφῃ δίστηλα καπνίζων πρώτης πούρα νομίζει πῶς δὲν ἔκαμε τὴν τακτικὴν τοῦ κοῦρα.

Ἐντέλλομαι καὶ εἰς αὐτὸν τὴν πένα νὰ πετάξῃ κί' ὁλόκληρον ἐπτάμηνον γραμμὴν νὰ μὴ χαράξῃ, καὶ γὰρ νὰ συντομεύεται τὸ μάκρος τοῦ καιροῦ νὰ τρώγῃ μάνις κί' ἀποτῇ καὶ ἀλμυρὰ τῆς Πόλεως, κί' ὅλοι νὰ παύσων γραφόντες εἰδήσεις κουτουροῦ κί' οὔτε νὰ φαίνεται ἑλαφρὸς κανένας κί' ἐπιπόλαιος.

Νὰ τιμωρῶ μίᾳ φορᾷ καὶ αὐτὰς τὰς ποιή, δικαίᾳ δὲ καὶ σύμφωνῳ μετ' αὐτὸν τὸν αἰῶνα, καὶ ὅχι τόσο πρόστιμο, σαποῦνι καὶ σχοινί, κί' ἐκ προμελέτης φηλακὴ ὅτῳ Πάλαϊον Στρατῶνα. Ἀλλὰ θαρρῶ πῶς πῆλανε χαμένον ὅσα εἶπα καὶ μὴν ξεχνᾶτε, βρε παιδιά, τὸν Γιάννη Σουμαρίττα.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΑΣΤΕΡΟΣ» ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΗΡΙΟΥ ΔΡΟΜΟΥ. — ΤΥΠΟΝΕΤΑΙ ΚΑΙ Ο «ΡΩΜΗΟΣ» ΚΑΛΟΠΛΗΡΟΝΕΙ ΟΜΩΣ